

Harriet

Z tunelu v podzemí prudce vyrazil zatuchlý vzduch, rozvrkočil mi vlasy a skoro mi podrazil nohy, zrovna když jsem se s těžkým kufrem táhla po schodech ze stanice metra, abych se vynořila do oslňujícího světla pařížského odpoledne. Chodník byl plný turistů, loudajících se sem a tam a překázejících v provozu, studujících mapy a telefony ve snaze zjistit, kudy se dát dále. Rychle jako elegantní dravci se mezi těmito neohrabanými davy proplétali místní, aniž by udělali jediný zbytečný pohyb navíc. Byli už po vlastním městě vyhladovělí. Nedávno se sem totiž vrátili, aby si ho vzali zpátky po srpnu, stráveném někde u moře.

Provoz připomínal valící se proud – plný barev a zvuků – a já se na chvíli cítila napůl omámená. Točila se mi hlava z té směsice pocitů a dojmů, z toho pohybu, z toho zmatku, z toho vzrušení, že jsem ve městě, jež se mělo na následujících dvanáct měsíců stát mým domovem. Možná jsem v tuhle chvíli ještě vypadala jako turistka, ale doufala jsem, že to nebude trvat dlouho a každý si mě splete s rodilou *Parisienne* – Pařížankou.

Abych získala chvíli klidu na vzpomínání, dovlekla jsem kufr k zábradlí obkružujícímu vstup do stanice metra Saint-Germain-des-Prés, vytáhla jsem telefon a znovu si v něm pročetla ten mail, připomněla si všechny detaily.

Ne že bych to potřebovala, text zprávy jsem znala do posledního slovíčka nazpaměť...

Drahá slečno Shawová,

navazuji na náš telefonní rozhovor a s radostí Vám oznamuji, že Vaše žádost o roční stáž v Agence Guillemet byla úspěšná. Blahopřeji!

Jistě si vzpomínáte na má slova, že Vám bohužel jako stážistce můžeme nabídnout pouze minimální mzdu, mám proto radost, že to mohu vynahradit nabídkou ubytování v bytě přímo nad kanceláří.

Jakmile si vyřídíte všechny věci spojené s cestou, potvrďte mi, prosím, datum a hodinu svého příjezdu.

Těším se, že Vás již brzy budu moci uvítat osobně.

S pozdravem,

Florence Guillemetová

ředitelka

Agence Guillemet, Relations Publiques

Rue Cardinale 12, Paris 75000

Pořád jsem ještě nemohla uvěřit, že se mi podařilo Florenci přesvědčit, aby mě přijala. Vedla PR agenturu specializující se na oblast módy a zaměřující se především na menší společnosti a začínající podniky, které si pro propagaci nemohly dovolit zaměstnat vlastní lidi. Stážistky obvykle nepřijímala vůbec, ale můj dopis a životopis ji nakonec přesvědčily. (Dvakrát mi vůbec neodepsala, pak si ale zřejmě uvědomila, že jí nedám pokoj, dokud nedostanu odpověď, a zavolala mi.) To, že jsem byla ochotná pro ni celý rok pracovat za minimální mzdu, v kombinaci s mou plynulou francouzštinou vedlo k formálnějšímu pohovoru přes Skype. A pak už zafungovalo skvělé doporučení mého přednášejícího z univerzity, zdůrazňující, že mám opravdo-